

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 19.9.2007
COM(2007) 539 végleges

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A
RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK**

**az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013), melynek alapelve:
„jobb megelőzni, mint gyógyítani”**

{SEC(2007) 1189}
{SEC(2007) 1190}

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A
RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK**

**az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013), melynek alapelve:
„jobb megelőzni, mint gyógyítani”**

Bevezetés

2004 decemberében a Bizottság elindított egy külső értékelést azzal a céllal, hogy alaposan megvizsgálják a Közösségnek az állategészségügy terén elért eredményeit, valamint a jövőben követendő irányokat. Számos körülmény indokolja az eddigi szakpolitika átértékelését:

- a jelenlegi szakpolitika fő elemei jobbra 1988 és 1995 között alakultak ki, amikor a Közösség még csak 12 tagállamból állt,
- új kihívások jelentek meg. Jelentkeztek olyan betegségek, amelyek tíz éve még ismeretlenek voltak – például a súlyos akut légúti szindróma (SARS) –, miközben más betegségek, mint például a száj- és körömfájás, a kéknyelv-betegség és a madárinfluenza újabban a korábbiaktól eltérő kihívásokkal jelentkeztek, ami arra figyelmeztet, hogy ezek továbbra is súlyos kockázatokat jelentenek,
- az állati termékek kereskedelmi forgalmának nagy mértékű növekedésével a kereskedelmi feltételek is gyökeresen megváltoztak, mind az Európai Unión belül, mind a harmadik országokat tekintve, és
- a tudomány, a technológia és az intézményi keretek jelentős fejlődésen mentek át.

Merész közösségi állat-egészségügyi stratégiai (2007–2013)

Az értékelés eredményei és az érintett felekkel folytatott konzultáció alapján a Bizottság ezúton ismerteti az új közösségi állat-egészségügyi stratégiáról (2007–2013) szóló javaslatát. A javaslat teret ad a kérdés további megvitatásának az EU intézményközi fórumain, a Tanáccsal és a Parlamenttel, amelyek várhatóan ez év végére alakítják ki álláspontjukat.

Összefoglalva: a stratégia egy merész, egyértelmű eredményeket megcélzó hatéves munkaprogramot ölel fel.

- **A közösségi beavatkozás prioritásainak meghatározása**
- **Modern és megfelelő állat-egészségügyi keretrendszer**
- **A megelőzés, a megfigyelés és a válságkezelési felkészültség javítása**
- **Tudomány, innováció és kutatás**

A stratégiában szereplő összes konkrét tevékenység menetrendje a Tanács és a Parlament álláspontjától, valamint a Bizottság emberi erőforrásaitól függ.

1. **Jövőkép**

Jövőképünk szerint partnerekkel együttműködve azon fogunk dolgozni, hogy megelőzzük az állategészségi problémákat, mielőtt még azok felmerülnének: **„jobb megelőzni, mint gyógyítani”**.

2. **Szándék**

A stratégia irányt mutat olyan állat-egészségügyi szakpolitika kialakítására, amely az érintett felekkel folytatott széles körű konzultáción és az állatok jó egészségi állapota iránti szilárd elkötelezettségen alapszik. A stratégia megkönnyíti az egyeztetett stratégia célokkal összhangban lévő prioritások meghatározását, valamint az elfogadható és alkalmas szabványok vizsgálatát és az azokról szóló megállapodást.

3. **A stratégia tárgya**

Az állategészség fogalma nem csak a betegség hiányát jelenti, hanem az állatok egészsége és jólléte közötti kritikus viszonyt is. Ez egyúttal az egyik pillére a Bizottság népegészségi és élelmiszer-biztonsági politikájának is.

A stratégia vonatkozik az EU-ban élelmiszer-előállítás, gazdálkodás, sport, kedvtelés vagy szórakoztatás céljából, valamint állatkertben tartott összes állat egészségére. Kiterjed továbbá a vadállatokra és a kutatásokhoz felhasznált állatokra is, ha fennáll a kockázata annak, hogy betegséget terjeszthetnek át más állatokra vagy emberre. A stratégia foglalkozik a Közösségbe, a Közösségből, és az azon belül szállított állatok egészségével is.

A stratégia célja, hogy lefedje az EU egészét; beleértve az állattulajdonosokat, az állatorvosokat, az élelmiszerláncban tevékenykedő vállalkozásokat, az állategészségügyi ágazatokat, az állatvédő csoportokat, a kutatókat és oktatókat, a sport- és üdülési szervezetek irányító testületeit, az oktatási intézményeket, a fogyasztókat, az utazókat, a tagállamok illetékes hatóságait és az EU intézményeit.

A stratégia az EU-ban jelenleg hatályos állat-egészségügyi jogi keretre¹ és az Állat-egészségügyi Világszervezet (Office International des Epizooties – OIE) szabványaira és iránymutatásaira épül. Célja, hogy biztosítsa az összhangot más közösségi szakpolitikákkal és az EU nemzetközi kötelezettségeivel. A stratégia vezérfonalként szolgál az új szakpolitikák vagy iránymutatások kidolgozásához, és tudományos kockázatértékelés alapján, valamint figyelembe véve a társadalmi, gazdasági és etikai szempontokat is, javítja a Közösségben a jelenlegi állat-egészségügyi rendszereket. Támogatja a magas szintű környezetvédelem megvalósítását azáltal, hogy a szakpolitikai keret kialakításakor figyelembe veszi a környezeti hatásokat.

4. Célok

A stratégia néhány merész célt tűz ki, nem csak az EU intézményei és a kormányok számára, de az összes európai polgár számára is, az állatok egészségének javítása érdekében.

A stratégiai célok a következők:

- 1. cél: A **népegészség és az élelmiszerbiztonság magas színvonalának** biztosítása az emberre jelentett biológiai² és kémiai kockázatok előfordulásának lehető legkisebbre csökkentésével.
- 2. cél: Az állatbetegségek előfordulásának megelőzése/csökkentése által az állatok egészségének javítása, és ily módon a **mezőgazdaság és a vidéki gazdaság** támogatása.
- 3. cél: A **gazdasági növekedés/kohézió/versenyképesség** növelése az áruk szabad mozgásának és az állatok ésszerű mozgatásának³ biztosításával.
- 4. cél: A gazdálkodási módszerek és az állatjólét⁴ támogatása, hogy ezek elejét vegyék az állatok egészségével kapcsolatos veszélyeknek és a lehető legkisebbre csökkentsék a környezeti hatásokat, ezzel segítve az EU fenntartható fejlődésre vonatkozó stratégiáját⁵.

¹ Ideértve az állatjóléti intézkedéseket is.

² Ez alatt az állatbetegségek, az élelmiszerekkel terjedő betegségek és a biotoxinok értendők.

³ Az állatok mozgatásának ésszerűnek kell lennie, úgy, hogy, az állatok szabad mozgása arányban legyen a betegségek behurcolásának vagy terjesztésének kockázatával és az állatok szállítás alatti jólétével.

⁴ Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az állatjólétért és az állatok védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési tervről szóló bizottsági közleménnyel COM(2006) 13 összhangban.

⁵ Az Európai Tanács 2006 júniusában ambiciózus és átfogó megújított közösségi stratégiát fogadott el a fenntartható fejlődésről – DOC 10917/06.

Egyszerű és megbízható teljesítménymutatók fogják segíteni a stratégiai célok megvalósulásának mérését, a szakpolitika irányítását, a prioritások kialakítását, az erőforrások elosztását és a viták tematizálását. Ezek kidolgozása az érintettekkel folyó konzultáció keretében történik, és a jobb állat-egészségügyi és más adatok rendelkezésre állásának függvényében ezeket időről időre továbbfejlesztik. Ide tartoznak mind a konkrét állat-egészségügyi mutatók (például a betegségek előfordulási gyakorisága, a kényszerből leölt állatok száma), mind az olyan elvontabb mutatók, amelyek az európai polgárok bizalmát, elvárásait és a közfelfogást követik nyomon. Tudatában kell lenni annak, hogy a bizonytalanságok és az előre nem látható események befolyásolhatják a teljesítménymutatók hatékonyságát.

5. Cselekvési terv

A cselekvési terv célja, hogy ismertesse a közösségi szinten a különböző stratégiai céloknak a következő hat év folyamán való elérésére szolgáló jogalkotási javaslaton vagy más mechanizmusokon keresztül folytatott vagy folytatandó igen széles körű tevékenységet.

A stratégiai célok (4. szakasz) elérésének cselekvési terve négy fő pillért, azaz tevékenységi területet állít a középpontba:

1. a közösségi beavatkozás prioritásainak meghatározása,
2. közösségi állat-egészségügyi keretrendszer,
3. megelőzés, megfigyelés és felkészültség, és
4. tudomány, innováció és kutatás.

A Bizottság minden tevékenységében két alapvető elvet tart szem előtt: partnerség és kommunikáció.

Partnerségi viszony

A bizalomra, nyíltságra és a nehéz döntések meghozatalára való hajlandóságra épülő partnerségi szemlélet a siker záloga. A stratégiával csak akkor érhető el valódi változás, ha az állategészségügyben érintett összes szereplő együtt dolgozik, bevonva az érdekelt polgárokat is. A jelenlegi közösségi állat-egészségügyi szakpolitika megvalósításában számos kiváló példa található a működő partnerségre. Ki kell használni a meglévő együttműködés előnyeit, bátorítva az új kezdeményezéseket és nagyobb mértékben élve a nem jogi szabályozást jelentő alternatívákkal. Lesz egy „**állat-egészségügyi tanácsadó bizottság**”⁶, amely az állat-egészségügyi ágazatban tevékenykedő nem kormányzati szervezetek, a fogyasztók és a kormányok képviselőiből áll. Az „állat-egészségügyi tanácsadó bizottság” **stratégiai iránymutatást** fog nyújtani az állategészség és a népegészség védelmének megfelelő/elfogadható szintjéről, és a tevékenységek és a kommunikáció prioritásairól. Figyelemmel kíséri továbbá a **stratégia megvalósulását**: ki kell kérni a véleményét minden hatásvizsgálatról és tanácsot fog adni a Bizottságnak az egyeztetett eredménycélok elérésének legjobb módjáról.

A Tanáccsal együttműködve a Bizottság konferenciát szervez a stratégia megvalósulásnak ismertetése céljából (félidős értékelés – 2010).

Kommunikáció

Az állatok egészsége fontos minden európai polgár számára. Ennek oka az állategészségnek a népegészségre és élelmiszerbiztonságra gyakorolt hatása mellett az a gazdasági költség, amit egy-egy járványkitörés okozhat, továbbá az állatjóléti szempontok, ideértve a betegségek elleni védekezés vonatkozásait is. A Bizottság elkötelezett az iránt, hogy a fogyasztókkal és az érintettekkel az EU tevékenységéről és annak mozzatórugóiról folytatott kommunikációban mindenkor kövesse az **egyértelműség** és **átláthatóság** elvét. Az európai és a nemzeti szervezeteknek együtt kell működniük, hogy koherens tájékoztatást adjanak és növeljék a közbizalmat.

A stratégia ismertetése

A stratégia megvalósulását **éves beszámolók** ismertetik, és szélesebb körű tájékoztatás lesz a szakpolitikákról és kezdeményezésekről. A tájékoztatásnak különféle formái lesznek, a közvetíteni kívánt információktól és a célközönségtől függően. Ilyenek lesznek a nemzetközi vagy nemzeti rendezvényeken való részvétel, kapcsolatok kiépítése a médiával és a nem kormányzati szervezetekkel, weboldal-fejlesztés, hogy az tartalmazzon átfogó és lényeges információkat az összes érdekelt fél számára, ellenőrzőlisták, kézikönyvek és közönségforum.

⁶ Az állat-egészségügyi tanácsadó bizottság az élelmiszerlánc és állat- és növényegészségügy kérdéseivel foglalkozó konzultatív csoport munkacsoportjaként fog létrejönni – a 2004. augusztus 6-i 2004/613/EK bizottsági határozat 4 cikkének (2) bekezdése.

Tájékoztatás válság esetén

Az érintettekre/fogyasztókra jelentett kockázatról szóló megfelelő tájékoztatás szintén létfontosságú, mivel a kockázatot illető helytelen közfelfogás esetleg arra kényszerítheti a hatóságokat, hogy válság esetén indokolatlan vagy aránytalan intézkedéseket hozzanak. Az állat-egészségügyi tanácsadó bizottság tanácsokat ad a Bizottságnak a válsághelyzeti kommunikáció fejlesztésére.

1. pillér	A közösségi beavatkozás prioritásainak meghatározása
------------------	---

Az új állat-egészségügyi stratégia úgy tekintendő, mint egy integrált kockázatértékelési és -kezelési stratégia, amelynek középpontjában a Közösséget érintő biológiai és kémiai kockázatok állnak.

1.1. Az állatokkal kapcsolatos veszélyek kategorizálása

A biológiai és kémiai kockázatok **jellegének meghatározása és kategorizálása** lesz az alapja azoknak a döntéseknek, hogy kire hárul a cselekvés felelőssége.

Értékelni kell az állategészséget fenyegető azonosított veszélyeket a következők meghatározása céljából:

- mennyire **relevánsak** a közösségi stratégia négy felsőszintű célja szempontjából,
- a Közösség számára **„elfogadható kockázati szint”**,
- a kockázat csökkentését szolgáló intézkedés relatív **prioritása**.

Az emberi egészséget és a vidéki gazdaságot fenyegető komoly veszélyek esetében törekedni kell arra, hogy a kockázat elhanyagolható mértékűre csökkenjen. Nulla kockázat azonban nem érhető el. Következésképpen, amikor olyan nagy prioritású veszélyekről van szó, ahol elhanyagolható kockázatszint elérése a cél, elemezni kell a lehetséges beavatkozások költség-haszon viszonyát és költséghatékonyságát, hogy a korlátozott erőforrások felhasználása optimális legyen, mind a közösségi pénzeszközök, mind a termelőknél felmerülő költségek tekintetében. Ez kritikus fontosságú az élelmiszerellátás szempontjából és kulcsfontosságú a tagállamok környezetvédelmének és vidéki gazdaságának fenntarthatósága szempontjából.

Ha potenciálisan súlyos veszély merül fel az egészséget illetően, de bekövetkezésének valószínűsége tudományosan nem határozható meg megfelelő bizonyossággal, akkor ideiglenes intézkedéseket kell alkalmazni a magas szintű egészségvédelem biztosítása érdekében mindaddig, amíg a kockázat mértékének pontos meghatározásához nem állnak rendelkezésre tudományos adatok (az **elővigyázatosság elve**).

A kockázatok jellegének meghatározása és kategorizálásuk fontos és nehéz folyamat, ami közösségi szinten már megkezdődött. A döntéseknek megbízható tudományos alapokra és megfelelő kockázatértékelésre (4. pillér) kell támaszkodniuk. Nem várható azonban mindenre válasz egyedül a tudománytól. A Bizottság ezért bevonja a kockázatértékelésbe az összes érdekelt fél képviselőjét, hogy a lehető legszélesebb körű egyetértés szülessen és megvalósuljon a döntési felelősség megosztása, és hogy egyeztetett célkitűzéseket érjenek el.

A **célok** meghatározása közösségi szinten, nemzeti szinten, és adott esetben regionális szinten történik. Alkalmas **teljesítménymutatók** szolgálnak majd a megvalósulás értékelésére a következő hat év folyamán.

A védelem kívánt szintjének eléréséhez felhasználandó **erőforrások** megfelelő **nagysága**, és a felelősség- és költségmegosztási rendszer kialakítása a biológiai és kémiai kockázatok kategorizálásán fog alapulni.

Várt eredmények:

- a **biológiai és kémiai kockázatok kategorizálása** annak alapján, hogy mennyire relevánsak a Közösségre nézve,
- megállapodás a **kockázat elfogadható szintjéről**,
- **prioritások**, számszerűsíthető **célok** és teljesítménymutatók felállítása,
- az azonosított veszélyekhez rendelendő **erőforrások nagyságának** meghatározása.

2. pillér	Modern állat-egészségügyi keretrendszer
------------------	--

Cél az egységes jogi keret, amelyben az ösztönzés nagyobb hangsúlyt kap, mint a büntetés, összhangban más közösségi szakpolitikákkal és közelítve a nemzetközi szabványokhoz

2.1. Egységes és egyértelműbb jogi keret

Az állatok járványos betegségei, mint például a madárinfluenza vagy a száj- és körömfájás pusztító hatással lehetnek a gazdálkodókra és a gazdaság egészére is – egy adott országban, egy kontinensen vagy akár az egész világon.

Nemzetközi szervezetek, mint például az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) és a Világbank az állategészséget a *globális közjavak* közé sorolják. Az EU minimális célnak tekinti azt, hogy az „állat-egészségügyi szolgáltatások”⁷ összhangban legyenek a nemzetközi szabványokkal (a jogalkotás, a struktúrák, a szervezetek, az erőforrások, a kapacitások, a magánszektor és a félhivatásos szakemberek szerepe tekintetében). Ez prioritást élvez a közpénzek felhasználásakor.

A folyamatosan fejlődő jogalkotás az EU egyik legfontosabb beavatkozási mechanizmusa az állategészség ügyében, mind a közösségi szakpolitika megvalósításában, mind a nemzetközi kötelezettségek teljesítésében. A jobb jogi szabályozás elvei érvényesülni fognak az erősebb partnerségi viszonyok és a jobb kommunikáció révén.

Az új stratégia célja a jelenlegi számos kapcsolódó és kölcsönhatásban lévő szakpolitikai tevékenység felváltása egyetlen szakpolitikai kerettel. Az állategészségügyi stratégia igyekszik létrehozni egy egységes és egyértelmű jogi keretet, amely a lehető legjobban közelít az OIE/Codex ajánlásokhoz/szabványokhoz és iránymutatásokhoz. Ez a jogi keret tartalmazni fog az állatok takarmányozására és az állatjólétre vonatkozó intézkedéseket.

Az Európai Bizottság feladata annak biztosítása, hogy indokolatlan nemzeti/regionális szabályok ne képezhessenek potenciális akadályokat a belső piacon. A közösségi jogi keretnek azonban megfelelően rugalmasnak is kell lennie, hogy meg lehessen ítélni az ekvivalenciákat, rendezni lehessen a vitákat és hatékonyan lehessen reagálni a változó helyzetekre. Külön figyelmet kell fordítani a nem gazdálkodási alapon (például kedvtelésből) tartott állatok helyzetére és a vadvilágra, olyan mértékben, ahogy ezek kihatnak a központi célokra⁸.

A szerepeket és felelősségeket egyértelműen meg kell határozni. Ösztönzésen alapuló szemlélet szükséges az összes szinten. Felül kell vizsgálni a jelenlegi társfinanszírozási eszközöket.

Számos bizottsági határozathoz hatékonyabb eljárásokat kell használni. Az SCFCAH⁹ az olyan határozatokra fog koncentrálni, amelyek kulcsfontosságúak a tagállamok és az érintettek számára. Bátorítani kell a jogon kívüli eszközök minél szélesebb körű használatát.

⁷ Az illetékes közigazgatást, az összes illetékes hatóságot, és az összes illetékes személyt jelenti, amelyeket/akiket az állat-egészségügyi hatóság (lásd az OIE-szabályzat fogalom meghatározását) bejegyzett, vagy amelyek/akik számára jogosítványt bocsátott ki.

⁸ Például a Natura 2000, amelyet a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv és a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv hozott létre.

⁹ SCFCAH – Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság.

Várt eredmények:

Általános közösségi állat-egészségügyi jog

- **egy egységes horizontális jogi keret** fogja meghatározni és integrálni a meglévő jogszabályok közös elveit és előírásait (közösségen belüli kereskedelem, import, védekezés állatbetegségek ellen, takarmányozás és állatjóllét),
- a jelenlegi jogszabályok **egyszerűsödnek** és adott esetben ez az új jogi keret váltja fel őket, törekedve a **nemzetközi szabványokhoz** (OIE/Codex szabványok) való közelítésre és biztosítva az állatok **jó egészségi állapota iránti szilárd elkötelezettséget**.

2.2. Hatékony költség- és felelősségmegosztási rendszerek kialakítása

Állatbetegségek

A jelenlegi kompenzációs rendszerek középpontjában főleg a járványkitörés esetén az állattulajdonosok számára nyújtható kompenzációs mechanizmusok állnak. A költség, haszon és felelősség megfelelő megosztása jelentősen hozzájárulhat a stratégia kulcsfontosságú céljainak megvalósulásához. Elősegítheti annak megelőzését, hogy a tagállamokra és a Közösségre súlyos pénzügyi kockázatok háruljanak, azáltal, hogy ösztönzőket biztosít az állatokkal kapcsolatos veszélyek megelőzésére. További cél a Közösség gazdasági és társadalmi kohéziójának erősítése, és főként a különböző régiókban az állategészségi helyzetben fennálló különbségek csökkentése.

Másfelől a kormányoknak jelentős szerepük van a külső határoknak a betegségek behurcolásának megakadályozását célzó őrizetében és az egzotikus betegségek kitörésére való reagálás irányításában. Az is rendkívül fontos hogy az állam kárpótlást nyújtson a közérdekből megsemmisített magántulajdonért legalább abban a mértékben, amennyire a tulajdonos vértlen volt a betegség kitörésében. Ebben a tekintetben a népegészség védelme kulcsfontosságú szempont.

Másfelől az állatok egészségéért elsősorban az állat tulajdonosa, kollektíven pedig az ágazat felelős. Következésképpen, az állattulajdonosok és az ágazat van abban a helyzetben, hogy – más szereplőkhöz képest – jobban tudják kezelni az állatbetegségek számos kockázatát.

Egyértelmű, hogy a szakpolitikához az összes fél, beleértve a biztosítási szektort is, teljes körű részvétele és elkötelezettsége szükséges. A kockázatviselés az egyik legfontosabb kérdés, és új mechanizmusokat kell bevezetni, hogy a leginkább érintettek részt vegyenek a jelentős szakpolitikai kérdésekről szóló döntések meghozatalában, különösen a szükségintézkedések esetében.

Szükség lesz egy, a harmonizált közösségi rendszer fokozatos kialakítására irányuló konkrét javaslatokat vizsgáló megvalósíthatósági tanulmányra.

Takarmányágazat

A takarmányágazatban egy súlyosabb káresemény bekövetkeztekor a hatóságokat egyre jobban megterhelik a takarmány, az élelmiszer és az állatok piacról való kivonására, szállítására, tárolására és megsemmisítésére fordítandó költségek, valamint az elemzés költségei és más adminisztratív kiadások. A takarmányágazati vállalkozók felelősek a takarmánybiztonsági jogszabályok megsértéséért, és a takarmány, az állatok és az azokból készült élelmiszer piacról történő kivonásának, kezelésének, illetve megsemmisítésének közvetlen következményeiért¹⁰. 2007-ben a Bizottság be fog nyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy jelentést a takarmányágazati vállalkozók számára nyújtható pénzügyi garanciák hatékony rendszerének lehetőségeiről.

Várt eredmények:

- **Állatbetegségek: a felelősség- és költségmegosztás kritériumaira harmonizált közösségi keret kialakítása, a következők alapján:**
 - a biológiai és kémiai kockázatok kategorizálása aszerint, hogy mennyire relevánsak a Közösségre nézve (1. pillér),
 - az összes érintett fél számára kockázatsökkentő magatartást bátorító ösztönzők,
 - közvetett veszteségek fedezésének lehetősége,
 - a költségek (köz-/magánfinanszírozás) és felelőségek kiegyensúlyozása – figyelembe kell venni a szolidaritási szempontokat is,
 - a verseny torzulásának megelőzése,
 - összhang az EU nemzetközi kötelezettségeivel,
 - a nemzeti és regionális szintű végrehajtás eredményessége és rugalmassága,
 - konzultációs mechanizmus a költségmegosztó partnerek között, különösen válsághelyzetben,

2.3. A Közösség befolyása a nemzetközi szabványokra

Az EU joganyaga már most is nagy mértékben az OIE/Codex ajánlásain/szabványain és iránymutatásain alapul, tiszteletben tartva a Közösségnek az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló WTO-megállapodás (SPS megállapodás) keretében vállalt kötelezettségeit. Vannak azonban olyan területek, ahol az EU jobban közelíthetne ezekhez a szabványokhoz (például járványügyi helyzet, import, állat-egészségügyi szolgáltatások minősége és értékelése, laboratóriumi vizsgálatok, takarmányozás, oltás).

¹⁰ A takarmányhigiénia követelményeinek meghatározásáról szóló, 2005. január 12-i 183/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke.

Ha az OIE/Codex szabványokat fogad el, akkor az EU követni fogja ezeket az állategészségügyi intézkedések alkalmazása során. Az EU azonban bevezethet olyan tudományosan megalapozott egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseket, melyek magasabb szintű egészségvédelmet, vagy növényegészségvédelmet eredményeznek. Az EU továbbra is nagyon aktívan igyekszik elfogadtatni saját szabványait az OIE-vel/Codex-szel, és a lehetőségekhez képest biztosítja, hogy ezeket megfelelően elfogadják nemzetközi szinten is. Az OIE/Codex más tagjait is ösztönözni kell arra, hogy saját szabványaik elkészítésekor használják a nemzetközi szabványokat.

Az import tekintetében a EU-nak javítania kell a kereskedelmi partnerekkel szembeni követelményeire vonatkozó kommunikációt. Az EU-nak ugyanakkor ki kell használnia erős tárgyalási pozícióit az exporttal kapcsolatos ügyekben is. Az EU-nak igyekeznie kell bátorítani az OIE/Codex más tagjait, hogy jobban hangolják össze jogszabályaikat a nemzetközi ajánlásokkal/szabványokkal és iránymutatásokkal, hogy biztosítva legyen az egységes értelmezés, és hogy ne forduljon elő a nemzetközi verseny esetleges torzulása.

Tekintve, hogy a Közösségnek kizárólagos illetékessége van majdnem az összes olyan tevékenységi területen, amellyel az OIE foglalkozik, hosszú távon az is kívánatos, hogy a Közösség tagként belépjen az OIE-be, mint ahogy már a Codex Alimentariusnak is tagja. Ez segíteni fogja az OIE által elfogadott szabványok, iránymutatások és más rendelkezések, és az Európai Közösség más vonatkozó nemzetközi kötelezettségei közötti koherencia erősítését.

Várt eredmények:

- **a közösségi álláspontok alátámasztása** megalapozott tudományos bizonyítékokkal, ahol ez szükséges,
- **a Közösség tagsága az OIE-ben**, erősítendő a Közösség aktív szerepét.

2.4. Cél egy közösségi szintű exportstratégia

A Közösségen belüli jó állategészségügyi helyzet kulcstényező Európában a növekedés és a munkahelyek tekintetében, amely biztosítja, hogy a gazdálkodók és az európai vállalatok versenyképesek maradjanak, és hogy valódi esélyük legyen arra, hogy exportpiacokhoz jussanak¹¹. Gondoskodni kell arról, hogy az európai vállalkozások, amelyek gyakran kis- és közepes vállalkozások, tisztességes körülmények között tudjanak versenyezni ezeken a piacokon. Az indokolatlan egészségügyi akadályok egyre fontosabb szerepet kapnak. Ezek felismerése, elemzése és megszüntetése bonyolult, technikailag nem könnyű és időigényes.

Az állati eredetű élelmiszer és az állati termékek importfeltételei nagymértékben harmonizálva vannak. Ugyanez nem igaz azonban az exportra.

¹¹ A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának, COM(2007) 183, 2007. április 18: „Globális Európa – Szorosabb együttműködés az európai exportörök piacra jutásának elősegítése érdekében”

A Bizottság kizárólagosan illetékes harmadik országokkal az SPS területén kétoldalú megállapodásokról tárgyalásokat folytatni. Egyes harmadik országok esetében a közös közösségi exportkövetelményeket konkrétan rögzítik kétoldalú állat-egészségügyi megállapodások¹². A folyamatban lévő kereskedelmi tárgyalásoknak, például a Koreával, Indiával és az ASEAN-nal¹³ szabadkereskedelmi megállapodásokról szóló tárgyalásoknak van SPS fejezetük.

A Bizottság jelenleg tárgyalja a tagállamokkal a jelenlegi és a későbbi szakpolitika végrehajtásának az SPS megállapodásokról harmadik országokkal folytatott tárgyalásokra gyakorolt hatásait, az export vonatkozásában. A cél annak biztosítása, hogy tiszteletben tartsák a Szerződésből a közös kereskedelmi politikával kapcsolatban fakadó kötelezéseket, és hogy a Közösség egységes szemlélettel lépjen fel a harmadik országokkal folytatott tárgyalások folyamán.

Az új közösségi állat-egészségügyi stratégia hozzájárul különböző szakpolitikai eszközök kialakításához, hogy ezek biztosítsák az exportpiacokhoz való hozzáférést, felélesszék a partnerséget az érintettekkel, és meghatározzák a prioritásokat, hogy az erőforrásokat a lehető legjobban lehessen kihasználni.

Várt eredmények:

- hatékonyabb és átláthatóbb, eredményorientált szolgáltatás a vállalkozások (ideértve a kis- és közepes vállalkozásokat is) számára, amely azokat a konkrét egészségügyi problémákat állítja a középpontba, amelyekkel az EU vállalkozói szembesülnek harmadik országok piacain,
- az egészségügyi akadályok elleni fellépések **prioritásainak jobb meghatározása**, az emberi erőforrások célzottabb felhasználása és a legnagyobb gazdasági hatás elérése érdekében,
- **határozottabb szerep** az EU exportfeltételeinek tárgyalásában és az exporttal kapcsolatos problémák kezelésében, a Bizottság küldöttségeiből, a tagállami képviseletekből és adott esetben vállalkozói szervezetekből álló helyi piacra jutást segítő munkacsoportok létrehozása révén.

¹² Ilyen országok: Chile, Mexikó, USA, Kanada, Új-Zéland és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás országai.

¹³ ASEAN – Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége.

3. pillér	Az állatokkal kapcsolatos veszélyek megelőzése, megfigyelés és válságkezelési felkészültség
-----------	---

A problémák azonosítása mielőtt még azok komollyá válnának, és felkészültség a betegségek kitörésének és a válságok kezelésére

3.1. Gazdaságon belüli biológiai védőintézkedések támogatása

A biológiai védelem olyan intézkedéseket jelent, melyek célja, hogy a betegségeket távol tartsák a populációktól, állományoktól vagy állatsoportoktól (ha azok ott még nem jelentek meg), illetve hogy a betegségek terjedését korlátozzák az állományon belül.

A megfelelő biológiai védőintézkedések közé tartozik a gazdaságba behozott új állatok elkülönítése, a beteg állatok elkülönítése, az emberek, állatok és a felszerelések mozgásának szabályozása, a takarmány helyes használata, és eljárások a felszerelések és létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére.

A felelősség az állat tulajdonosát terheli, ideértve a kedvtelésből állatot tartókat is. Mivel azonban több járványos betegség kórokozója könnyen át tud terjedni egyik gazdaságból a másikba, kollektív szemlélet szükséges a megelőzéshez és a védőintézkedésekhez.

A gazdaságon belüli hatékony biológiai védőintézkedések fontos kritériumai a betegségek elleni védekezést, illetve a kereskedelmi célokat szolgáló körzetkijelölési és zárlatelrendelési¹⁴ eljárásoknak. A betegségmentes állapot, a biológiai védőintézkedések, az állatjóléti intézkedések és az állat-egészségügyi ellenőrzés esetleg felhasználható lesz a gazdaságok besorolásához és a felelősség- és költségmegosztási rendszer kialakításának alátámasztásához.

Várt eredmények:

- **iránymutatások**, melyek figyelembe veszik a különböző típusú termelési rendszerekhez (például intenzív termelés, extenzív termelés, nagy sűrűségű terület, kedvtelésből állatot tartók) és különböző fajokhoz kapcsolódó kockázati szintet. Ezek az iránymutatások összhangban lesznek az EU állat-egészségügyi jogi keretével,
- **pénzeszközök biztosítása** az infrastruktúrákkal kapcsolatos, gazdaságon belüli biológiai védőintézkedések finanszírozására és ösztönzésére, a meglévő pénzalapokon keresztül.

¹⁴ A körzetkijelölés és a zárlatelrendelés olyan eljárás, amelyet egy ország az OIE szabályzat szerint hajt végre, hogy területén belül a betegségek elleni védekezés céljából, illetve nemzetközi kereskedelmi célokból meghatározzon különböző állat-egészségügyi helyzetű részpopulációkat. A zárlatelrendelés olyan részpopulációra vonatkozik, amelyre biológiai védelmi irányítási rendszert alkalmaznak, míg a körzetkijelölés akkor használatos, ha a részpopuláció meghatározása földrajzi alapon történik.

3.2. Azonosítás és nyomon követés

Az EU nyomon követési keretrendszerének [azonosító rendszerek, címkézés, és a TRACES (Community TRAdE Control and Expert System – közösségi kereskedelmi ellenőrző és szakértői rendszer)] célja, hogy javuljon az élő állatokról, az állati eredetű élelmiszerekről és a takarmányokról szóló adatok minősége, pontossága, elérhetősége és időben történő szolgáltatása. Ez lehetővé teszi a nyomon követést a tagállami határokon átnyúlóan is.

Jelenleg az egyedi azonosítás, például a szarvasmarhák esetében, azonosítókkal, állatútlevelek papír alapú rendszerével és olyan nemzeti azonosító adatbázisokra alapuló nyilvántartások vezetésével történik, amelyek nincsenek összekapcsolva egymással a tagállamok között. Az élőállat-szállítás nyomon követhetőségét a TRACES-sel kombinált papír alapú tanúsítási rendszer biztosítja.

Az elektronikus azonosítás fokozatos bevezetése felveti a kérdést, hogy közép és hosszú távon hogyan lehet az élő állatok nyomon követési rendszerének különböző elemeit egyesíteni, és kialakítani egy integrált közösségi elektronikus rendszert. A költség/haszon arány miatt a kis állománnyal dolgozó termelők számára külön kihívást jelent az elektronikus azonosítás bevezetése. A rendszernek külön figyelmet kell majd fordítania a kis- és közepes vállalkozások helyzetére, egy alapos hatásvizsgálat alapján.

Ezeknek az adatoknak a nagyobb pontossága és időben történő szolgáltatása azt kell, hogy eredményezze, hogy az állat-egészségügyi megfigyelés jobb információkkal fog rendelkezni és jobban lehet kezelni a betegségkitöréseket, miközben a hatékonyság csökkentheti a költségeket mind az ágazatban, mind a közigazgatásban.

Várt eredmények:

- a **TRACES** eléri azt a célját, hogy **az egyetlen portál legyen az összes állat-egészségi ügyben,**
- **a nemzeti azonosító adatbázisok összekapcsolása,**
- **elektronikus eljárások bevezetése** (hosszabb távon)
 - megvalósíthatósági tanulmány az elektronikus azonosítás bevezetéséről (főleg a kérődzőkre összpontosítva), akár önkéntes, akár kötelező alapon,
 - elektronikus tanúsítás bevezetése az élő állatok mozgásához használt papír alapú tanúsítás felváltására (Közösségen belüli kereskedelem és import),
 - egy nagyobb integrált elektronikus rendszer létrehozása, egyesített adatbázissal, amely felöleli a tanúsítás, állatazonosítás, és állat-egészségügyi és jólléti helyzet jelenlegi rendszereinek összes elemét.

3.3. A biológiai védelem javítása a határokon

Az EU a világ legnagyobb élelmiszerimportőre. A tagállamok határőrizeti felelőssége, hogy védjék a Közösséget az élő állatok és az ezekből készült termékek nemzetközi kereskedelméből potenciálisan felmerülő állat- és népegészségi kockázatoktól. A feladat a határokon biztosított biológiai védelem javítása anélkül, hogy az komolyan akadályozná az emberek és a mezőgazdasági áruk határokon keresztüli mozgását. Bejelentett import esetén a határőrizet fő állat-egészségügyi védelmi eszköze valójában az okmányellenőrzés, és az EU az ezen okmányokban szereplő nyilatkozatok pontosságára és megbízhatóságára hagyatkozik.

Az állatorvosoknak szorosabban kell együttműködniük a vámhatóságokkal, mind az állat-egészségügyi határállomásokon, mind az olyan belépési pontokon, ahol áruk vagy állatok esetleg illegálisan beléphetnek a Közösségbe. Vannak alapvető kérdések a következőkről: kockázatértékelés; bizalom a nemzeti kormányok között; és az, hogy mit lehet, és mit nem lehet elvégezni a határellenőrzési létesítményekben és más belépési pontokon (hatékonyság/eredményesség).

Másfelől, egyes fejlődő országok számára nehéz lehet megfelelni a közösségi szabványoknak és így részt venni a kereskedelemben. Az EU-nak folyamatos kezdeményezésekre kell építenie és javítania kell a harmadik országokkal való együttműködést, technikai segítséget nyújtva számukra ahhoz, hogy ki tudják elégíteni az importra vonatkozó közösségi állat-egészségügyi követelményeket, és hogy az egzotikus betegségeket a forrásuknál tudják leküzdeni.

Várt eredmények:

- **a hatályos joganyag felülvizsgálata** és olyan szakpolitika kidolgozása, amely révén jobb, kockázatalapú szemlélet érhető el a határellenőrzésben és az illegális kereskedelem visszaszorításában. Közösségi szintű kockázatértékelés kidolgozása a nagyobb kockázatú szállítmányokra (termékek/országok), és a fizikailag megvizsgálandó konténer kiválasztásának segítése,
- **az importot szabályozó hatóságok/szolgálatok** (vámhatóságok/állat-egészségügyi szolgálatok) **koordinációjának** optimalizálása,
- az **utazók** figyelmének felhívása a korlátozásokra és saját **felelősségükre**, valamint a megfelelő végrehajtás biztosítása,
- a **kockázatkezelés javítása a harmadik országok szintjén** és **segítségnyújtás harmadik országok számára** (külső kooperációs eszközök, oktatás, tudásmegosztás és regionális szakértelemmel való támogatás révén).

3.4. Megfigyelés és válságkezelési felkészültség/válságkezelés¹⁵

Állat-egészségügyi megfigyelés

Az állat-egészségügyi megfigyelés révén az állatokkal kapcsolatos veszélyek gyorsan felismerhetők és korán figyelmeztetés adható róluk, valamint nyomon lehet követni és elemezni lehet a betegségek előfordulásának és terjedésének módját.

A keletkező információk kritikus fontosságú tudományos bizonyítékot jelentenek a közösségi intézmények és a kormányok számára ahhoz, hogy alátámasszák a megelőzési és védekezési intézkedésekről hozott döntéseket, valamint az alkalmazott szemléletek eredményességének értékeléséhez. A megfigyelés olyan információkat nyújt a szélesebb közönségnek, a gazdálkodóknak, és a kedvtelésből állatot tartóknak, amelyeket az illetők vagy az állatorvosok felhasználhatnak annak eldöntésére, hogyan tudják legjobban védeni saját egészségüket és állataik egészségét. Ez a klímaváltozás által az állatok egészségére gyakorolt hatások jobb megértéséhez és értékeléséhez is alapvetően fontos, hogy az állat-egészségügyi intézkedések ezeket is jobban figyelembe vegyék.

Az állattartók és az állatorvosok számára hatékony oktatás is szükséges, hogy minél korábban azonosítani tudják a betegségek tüneteit.

Felkészültség vészhelyzetekre

Az állatokkal kapcsolatos vészhelyzeteket gyorsan és eredményesen kell kezelni, egyeztetett szemlélet alapján. Nagy jelentősége van annak, hogy a Bizottságnak lehetősége van szükségintézkedésekről azonnali döntéseket hozni, közösségi szinten korlátozva és ellenőrzés alatt tartva az állatokkal kapcsolatos veszélyeket.

Az etikai felvetésekre és az állatok jóllétét szorgalmazó egyre erősebb törekvésekre válaszul az EU már elmozdult egy rugalmasabb szemlélet irányába az oltásokat illetően, és továbbfejleszti a súlyos állatbetegségek elleni védekezésről szóló szakpolitikáját. A kényszerből leölt állatok számának csökkentése az EU új állat-egészségügyi politikájának egyik fő célkitűzése lesz (4. cél). Különböző tényezők¹⁶ azonban fontossá teszik, hogy az oltások használatáról szóló döntéseket eseti alapon hozzák meg.

A felkészülés, a nem kívánt események kezelésének tervezése, és a vészhelyzeti felkészülési tervek végrehajtása a kormányok felelőssége. Ezeket a terveket előre egyeztetni kell a költségmegosztási rendszerben részt vevő partnerekkel.

Egy betegség kitörésének sikeres kezelésében kulcstényező annak ismerete, hogy hol vannak az állatok és az azokból származó termékek, valamint mozgásuk ellenőrzése.

¹⁵ Ideértve a harmadik országokkal való együttműködést is.

¹⁶ Az oltóanyag rendelkezésre állása és hatásossága, igény olyan hiteles tesztekre, amelyekkel meg lehet különböztetni a fertőzött állatokat a beoltott állatoktól, az OIE nemzetközi iránymutatásai és a lehetséges kereskedelmi vonatkozások, költséghatékonyság elemzése, az oltások használatából felmerülő lehetséges kockázatok.

Várt eredmények:

Megfigyelés:

- a megfigyelés prioritásainak jobb meghatározása az állatokkal kapcsolatos veszélyek kategorizálása szerint. Megfelelő mutatók és adatgyűjtési módszerek meghatározása,
- az érdekelt felekből álló együttműködési hálózatok bátorítása, különösen az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központon és az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságon keresztül, javítandó az adatgyűjtést, a kockázatelemzést és a lakosság tájékoztatását, valamint az állategészségi problémák korai felismerését segítő oktatás,
- pénzeszközök biztosítása a következőkre:
 - járványmegfigyelés támogatása meglévő alapokból,
 - a közösségi diagnosztikai kapacitás fenntartása (például laboratóriumok hálózatának finanszírozása), és
 - megfelelő oktatás biztosítása (például a *Jobb képzés a biztonságosabb élelmiszerekért*¹⁷ kezdeményezés),
- az állatbetegségek bejelentési rendszerének (ADNS) átalakítása, hogy jobban ki lehessen használni a megfigyelési tevékenységek eredményeit, és hogy az információkat széles körben meg lehessen osztani¹⁸.

Felkészültség vészhelyzetekre

- Kezdeményezés, hogy javuljon az EU felkészültsége az állatok egészségét fenyegető súlyosabb veszélyekre. Ezek az elemek hasznosak lehetnek esetleges bioterrorista támadások azonosításában és az azokra való reagálásokban is:
 - gyorsreagálási hálózat,
 - szakértelem és eszközök terjesztésének támogatása, hogy vészhelyzetekben az állatok leölése kíméletesen történjen,
 - válságkommunikációs képesség,
 - válságkezelési egységek és közösségi állat-egészségügyi sürgősségi munkacsoport,
 - a szükséges közösségi antigén-/oltóanyag-bankok megerősítése,

¹⁷ A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: „Jobb képzés a biztonságosabb élelmiszerekért”, COM(2006) 519.

¹⁸ És ezzel segíteni az EU tagállamait abban, hogy eleget tegyenek a nemzetközi előírásoknak, és hogy elkerülhető legyenek a felesleges párhuzamosságok, mivel hasonló információkat kell szolgáltatni az OIE globális állat-egészségügyi információs rendszerén keresztül.

- a közösségi szükségintézkedések által érintett állatbetegségek megelőzésére használt **állat-egészségügyi termékek (például oltóanyagok)** közösségi forgalomba hozatali **engedélyezésére** vonatkozó gyorsított eljárások meghatározása és elősegítése.

4. pillér	Tudomány, innováció és kutatás
------------------	---------------------------------------

A kockázatelemzés, tudomány, innováció és kutatás ösztönzése és koordinálása, hozzájárulva ezzel a magas színvonalú népegészséghez, valamint az EU állat-egészségügyi ágazatának versenyképességéhez.

4.1. Tudomány

A Közösség elkötelezett a tudományos kiválóság, függetlenség, nyitottság és átláthatóság iránt.

Az állatbetegségekkel foglalkozó **közösségi és nemzeti referencialaboratóriumok** hálózata fokozatosan kiépült. A tudományosan megalapozott és egységes vizsgálatok alapvető fontosságúak a betegségek megfelelő diagnózisához és a szükséges védekezési és felszámolási intézkedések alkalmazásához.

Az **Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság** és az **Európai Gyógyszerügynökség** is mozgósítja és koordinálja a tudományos erőforrásokat az EU egészéből, hogy jó minőségű és független tudományos tanácsot és kockázatértékelést adjon. Ez a kockázatkezelők (az Európai Bizottság, az Európai Parlament és a tagállamok) számára szilárd alapot nyújt az állat-egészségügyi politikához.

Várt eredmények:

- az európai ügynökségek/hatóságok és a nemzeti szervezetek közötti együttműködés erősödése,
- értékelés alapján a közösségi referencialaboratóriumok tevékenységének vizsgálata és szükség szerinti kibővítése.

4.2. Innováció és kutatás

A globális környezetben folytatott modern kutatás fejlesztése érdekében létfontosságú az együttműködés megszervezése a különböző szinteken, a nemzeti és az európai szintű szakpolitikák koordinálása, a munkacsoportok közötti hálózatépítés és -használat elősegítése, és a személyek és gondolatok mobilitásának növelése. Az állategészségügy területén európai szinten végzett meghatározó tevékenységekkel megszüntethető az európai erőfeszítések jelenlegi széttöredezettsége.

A nemzeti fellépések és más kooperatív európai kutatási tevékenységek mellett az új 7. keretprogram (2007–2013) fontos eszköz lesz az állategészségi és állatjóléti kutatások támogatásához.

Már elindult számos, az állatbetegségekkel és az állatok jóllétével foglalkozó kutatások támogatását célzó kezdeményezés – ideértve az állategészségről szóló ERANET¹⁹ (ami az állatok védelmével és jóllétével foglalkozó információs platform) létrehozására szóló felhívást, valamint a globális állategészségüggyel foglalkozó európai technológiai platform (ETPGAH) 2004-ben történt elindítását.

Az ágazat által irányított technológiai platform várhatóan mozgósítja mind a köz-, mind a magánszektor Európa-ban, hogy pénzeszközöket biztosítsanak PPP (a köz- és a magánszféra közötti partnerség) keretében végzendő kutatásokhoz. Ez elősegíti az Európára és a világ többi részére nézve nagy fontosságú állatbetegségek elleni védekezésre szolgáló új és hatásos eszközök (különösen oltóanyagok és diagnosztikai tesztek) kifejlesztését. A koherens jogi keret előfeltétele az eredményes állat-egészségügyi politikának, valamint az állatgyógyszerek és az új generációs oltóanyagok kifejlesztésének és használatának.

A Bizottság az állatok védelméről és jóllétéről szóló közösségi cselekvési tervében javasolta továbbá egy Európai Állatjólléti Központ felállítását. Ez koordinálná és ösztönözné a jelenlegi szabványok továbbfejlesztését célzó kutatásokat.

Várt eredmények:

- az ágazatot és más érintett feleket bevonó **kutatási cselekvési** terv meghatározása. A terv **meghatározza** az állatokkal kapcsolatos veszélyek **prioritásait**, és a jelenlegi megfigyelési, diagnosztikai, oltási és kezelési szabályozók **hiányosságait**,
- **megfelelő szintű finanszírozás** biztosítása a kutatási cselekvési terv PPP-keretben való végrehajtásához,
- alkalmas közösségi szintű keret kialakítása a gyártók ellenérdekeltségének orvoslására és az EU kapacitásainak megtartására, különösen az antigén-/oltóanyag-bankok megerősítésére,
- **nemzetközi együttműködés** keretében harmadik országokban folyó kutatások támogatása, különösen a fontos egzotikus betegségek vagy elhanyagolt zoonózisok esetében, melyeknek súlyos hatásuk van az adott országokra.

¹⁹

Az ERA-NET rendszer célja, hogy kutatói hálózatok révén elősegítse a tagországokban és a társult országokban nemzeti vagy regionális szinten folyó kutatási tevékenységek (azaz programok) együttműködését és koordinálását, az Európai Kutatási Térség (ERA) égisze alatt.

Tárgy

- Haszonállatok
- Munkához, sporthoz, szórakozáshoz használt, vagy kiállításokon szereplő állatok
- Kedvtelésből tartott állatok
- Vadon élő állatok, és
- Kutatási és oktatási célra használt állatok

A jelenlegi közösségi jogi keret elemei

- Közösségen belüli kereskedelem/piac
- Importfeltételek/határőrizet
- Védekezés állatbetegségek ellen, felszámolás és felügyelet
- Állatjóllét
- Takarmányozás, takarmányadalékok
- Állatgyógyászati termékek
- Nyomon követhetőség
- Kutatás
- Kockázatértékelés és tudományos szaktanács
- Oktatás és szakismeret
- Kommunikáció
- Pénzügyi szempontok

Partnerség

- Állattulajdonosok
- Állattartók/-használók
- Állatorvosok
- Az élelmiszerláncban tevékenykedő vállalkozások
- Állat-egészségügyi ágazatok
- Fogyasztók, utazók
- Kiskereskedők
- Állatvédő csoportok és más civil szervezetek
- Vidékvédő csoportok
- Vadgazdálkodók, vadászok és földbirtokosok (vadon élő állatok)
- Kormányok és más közintézmények
- Az EU intézményei
- Az EU ügynökségei/hivatalai
- Nemzetközi szervezetek

Motiváló tényezők

Népegészségügyi politika (ideértve az élelmiszerbiztonságot is)
Lisszaboni menetrend (gazdaság, növekedés és versenyképesség)

A fenntartható fejlődés politikája

Nemzetközi kötelezettségek:

Egészségügyi és növény-egészségügyi (SPS) megállapodás/WTO
Európai konszenzus a fejlesztési politikáról (millenniumi célok)

Koherencia

Közös agrárpolitika
Halászati politika
Bővítési politika
Fogyasztóügyi politika
Belső piaci politika
Kereskedelmi politika
Innovációs és kutatási politika
Külkapcsolatok harmadik országokkal
Fejlesztési politika
Külső segítségnyújtás harmadik országoknak
Fogyasztóügyi szabványok
Csalás elleni küzdelem

Általános elvek

Szubszidiaritás/Arányosság/Számon kérhetőség

Jobb kommunikáció – Jobb szabályozás - Egyszerűsítés – Adminisztratív terhek csökkentése

Célok és cselekvési terv